

Llibre il·lustrat
Ignasi Blanch & Àngel Burgas

La condició humana

Extrets de *Zoo di storie e versi*, però ja publicat a Itàlia en aquest format àlbum el 2007, ens arriba un recull de nou històries de Rodari amb protagonistes animals i dibuixos d'Anna Laura Cantone. A dues dobles pàgines per relat i dibuix, cada història presenta actituds de la condició humana representades per bèsties: la supèrbia, l'avarícia, el triomf de la bondat sobre la mesquinesa, l'egoisme, l'engany... Com passa en moltes altres faules amb animals que mostren actituds humanes, el bo acostuma a imposar-se sobre el dolent, amb la qual cosa se'n treu una lliçó edificant, de la lectura.

Rodari és hàbil, mesura bé l'humor i té cura dels detalls en la narració. Però admitem que la col·lecció d'històries en el format que se'ns presenta, té la raó de ser gràcies als personatges de Cantone, arrodonits

i plens d'expressivitat. Emprant tècniques diverses -collage, llapis, fotografies, fins i tot bolígraf sobre acrílic-, amb valors propis del llenguatge de l'art i no només el purament de la il·lustració, els animals de Cantone duen vestit i sabates, gesticulen, mostren caigudes d'ull i somriuen com ho fan les persones.

La il·lustradora italiana escampa les seves imatges per tota la pàgina, cada una amb un fons decoratiu subtilment ratllat o quadriculat (com un paper pintat de paret, un mantell o un llençol; l'autora és un referent per a la il·lustració d'estampats o tèxtil) sobre el qual hi enquadra els personatges, conferint a l'escena categoria de representació.

I mai tan ben dit que els enquadra: Cantone emmarca cada imatge completa amb unes sanefes senzilles, també subtils i decoratives, algunes directament amb repunt de fil cosit

a màquina sobre el full, per a les quals, de tant en tant, utilitza parts dels mateixos animals (la cua del gat o la de la guineu). Aquest tancament o limitació de la imatge li dona categoria de paràbola visual de la lliçó que l'autor ha transmès amb l'anècdota relacionada. Potser sí que l'autora ens sorprèn amb una composició més estructurada i no tan lliure, com ens té acostumats.

Cal lamentar unes guardes amb poca substància, que contrasten amb la riquesa dels dibuixos interiors i del *divertimento* de Rodari. Direm, per acabar, que els pocs humans que hi apareixen pertanyen a la banda negativa, estafadors i maltractadors sense escrúpols que desitjaríem que desapareguessin del mapa en aquest 2010 que tot just ara comença. Bon any! *

Contes animals

Text: Gianni Rodari
Il·lustracions: A. L. Cantone
Traducció: Esperanza Sierra Molino (RBA)
Barcelona, 2009
Preu: 16,50 euros
Pàgines: 40

Els més venuts a les llibreries

↑ situació respecte a la setmana passada 1 setmanes seguides en llista

FICCIÓ		
1	El símbol perdut Dan Brown EMPÚRIES	09 =
2	Olor de Colònia Sílvia Alcàntara EDICIONS DE 1984	25 =
3	Invisible Paul Auster EDICIONS 62	04 ↑
4	La reina als palaus dels corrents d'aire Stieg Larsson COLUMNA	18 ↑
5	L'home inquiet Henning Mankell TUSQUETS	07 ↑
6	Rere els murs Núria Esponellà COLUMNA	03 =
7	Winnesburg Ohio Sherwood Anderson VIENA	02 ↑
8	El llibre de la Marató Diversos autors ANGLE, BROMERA I COSSETÀNIA	05 ↓
9	L'home dels pijames de seda Màrius Carol COLUMNA	02 ↓
10	Caïn José Saramago EDICIONS 62	01 ↑

NO FICCIÓ		
1	Barça: el millor any de la nostra vida Jordi Finestres i Miquel Ruiz ANGLE	03 ↑
2	Memòries. Temps de construir (1980-1993) Jordi Pujol PROA	12 ↓
3	Monzó. Com triomfar a la vida Julià Guillamon GALAXIA GUTENBERG	02 ↑
4	I la festa segueix: com un autoretrat Josep M. Espinàs LA CAMPANA	02 ↑
5	No tindràs collons de fer-ho Jordi Pons BASE	03 ↑
6	Paraula de Pep Diversos autors ARA LLIBRES	07 =
7	L'ofici de viure bé Gaspar Hernández COLUMNA	05 ↓
8	La bona crisi Àlex Rovira PÒRTIC	02 ↑
9	A prop de les estrelles de l'NBA Jordi Robirosa VIENA	02 ↓
10	El paisatge preferit de Catalunya Diversos autors COSSETÀNIA	01 ↑

Amb la col·laboració de les llibreries: **Abacus, Bertrand, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, La Central, Laie, Ona, Proa Espais (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), Robafaves (Mataró), La Rambla (Tarragona), La Tralla (Vic) i l'Odíssea (Vilafranca del Penedès)**

SI...?

LLUÍS LLORT

Cyrano de Bergerac

si Cyrano, el personatge, no l'autèntic Hercule-Savinien de Cyrano de Bergerac (escriptor i precursor de la ciència-ficció), en qui es va inspirar Edmond Rostand per a l'obra de teatre estrenada el 1897, sí, el Cyrano aquell del nas llarg i el verb àgil, incisiu i poderós, com el seu domini de l'espasa, sí, el que va ser interpretat per José Ferrer, Gérard Depardieu i Josep Maria Flotats, i si, deïa, en comptes d'amagar-se rere els versos mal recitats pel pallús cadet Christian de Neuvillete, hagués confessat el seu amor a la cosina Roxana (nom, per cert, com el de la prostituta a qui Sting va dedicar la famosa cançó)? Uf, una frase així, demana punt i a part.

Doncs qui conegui l'obra recordarà que ella, la donzella, més enamorada del vers que del físic, no hauria rebutjat el poeta pel seu nas. I si hagués resultat que amb el nas enorme i la bona espasa Rostand es volia referir a... un altre apèndix? Aquests emmarcaments els fan, els escriptors.

Un estudi assegura que la relació entre el nas d'un home i l'*altre* apèndix és directament proporcional, una afirmació del tot refutable, com demostra l'actor porno Nacho Vidal, ben xato de nas i amb una eina descomunal. Si realment tingués el nas en proporció, s'hauria de dir Pinacho Vidal! I parlant de la marioneta de Geppetto, bé, de Carlo Collodi, *el saben aquell* que diu que en Pinotxo i la Fada estan fent un 69 i, arribant a un grau màxim d'excitació, ella prega: "Menteix, Pinotxo, menteeeiix!".*